

**"A tanítónak... nem gratulálunk, amiért oktatja, hogy kétszer kettő négy; gratulálni talán ahhoz lehet, hogy ezt a szép mesterséget választotta."
(Camus)**

Drága Vajda Imre Tanár Úr!

A fenti idézetben levő gratuláció önnek most azért is szól, mert 90 éves lett. Ebből a jeles alkalomból kérem, engedje meg, hogy osztálytársaimmal és a többi régi tanítvánnyal együtt én is sok szeretettel köszöntsem és kívánjak további jó egészséget és örömet, boldogságot az életében szerető családjával.

Ön az egyik mintaképünk volt tanáraink között, mindenkor patyolatfehér, frissen vasalt köpenyében ápoltnak, csinosnak. Még most is látom, ahogyan magyaráz a táblánál. Krétával, vonalzóval a kezében mutatja a matematika és a mértan törvényszerűségeit, s próbálja elhíttetni velünk, hogy nincs annál szebb dolog a világon mint, hogy pl. három nevezetes vonal egy pontban találkozik (..jól mondom?), holott ez naiv (alig) női fantáziánk szerint másképpen is történhetne, de a természet rendbe kényszeríti a pontokat, vonalakat, a síkokat, a teret, a mennyiségeket.

A törvénybe és a szépségbe vetett hite, amely minden tanítási órájából sugárzott, lenyűgözte a hallgatóit, minket, gimnazista lányokat, akik valamennyien ámulattal és nagy tisztelettel figyeltük mindig Önt. Mivel sok-sok évvel ezelőtt magam is a tanári pályát választottam, bár nem matematikát tanítottam, most már én is "lettem a lantot", gyakran gondolok vissza ennek a pályának minden szépségére, nagyszerűségére és nehézségeire is. Emlékeim néhány, a hivatásunkról szóló gondolatot szeretnék átadni.

"A tanári pálya minden más pályánál tágasabb, távlatosabb, határtalanabb. A jó tanár nemcsak pedagógus, hanem kertész, filozófus, esztétikus, lélekbúvár, művész és mesterember egy személyben, s nemcsak tudását közvetíti - bár az sem kevés - hanem példát ad, jellemet formáz, eleven hidat épít az eszmény és a mindennap, az elvontság és tapasztalás közé." (Gyergyai Albert)

*"Nagy ember Ő! Nagy s mily egyszerű!
Itt-ott kopott, viseltes külsejű.
Ám tarisznyája az kinccsel teli,
s a gazdagok sorába emeli...
a szíve lelke telisteli
a legnagyobbak közé emeli." (Csányi Györgyi)*

Drága Tanár Úr!

Befejezésül kedvenc költőmet idézem: "Engedelmet kérek édes, hajdani praeceptor uram, ha valamit alkalmatlankodtam ezen levél által. Csak nem felejtettem el azokat a jótéteményeket, amelyeket közlöttél velem, amikor hűséges tanítóm voltál.... Alázatos szolgája, egyszersmind tanítványa: Arany János." Az Ő szavaival sok szeretettel és köszönettel:

Szolnokon, 2013. március

Gyólainé Pintér Ildikó

